

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 1. dubna 2008 (03.04)
(OR. en)**

7972/08

**INST 26
JUR 145**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel,
za generální tajemnici Evropské komise

Datum přijetí: 12. března 2008

Příjemce: Javier SOLANA, generální tajemník, vysoký představitel

---

Předmět: **SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ**
Evropské agentury
- cesta vpřed

Delegace naleznou v příloze dokument Komise KOM(2008) 135 v konečném znění.

Příloha: KOM(2008) 135 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 11.3.2008
KOM(2008) 135 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE
EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ**

Evropské agentury – cesta vpřed

{SEK(2008) 323}

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Evropské agentury – cesta vpřed

(Text s významem pro EHP)

1. ÚVOD

V posledních letech se využívání agentur k provádění klíčových úkolů stalo nedílnou součástí způsobu, jakým Evropská unie funguje. Agentury se staly součástí institucionálního prostředí Unie. Většina členských států jich též využívá k tomu, aby k přesně definovaným úkolům přinesly nový přístup.

Vzrůstající využívání agentur má různé důvody. Pomáhají Komisi soustředit se na klíčové úkoly a umožňují převedení některých provozních úkolů na vnější subjekty. Sdružováním technických a odborných kapacit, které jsou k dispozici na evropské a vnitrostátních úrovních podporují rozhodovací proces. Rozšíření agentur mimo Brusel a Lucemburk též přispívá k zvyšování povědomí o Unii.

Tím, že roste počet jejich počet, mohou agentury vykonávat řadu důležitých úkolů v různých oblastech politik. Agenturám jsou v současnosti přidělovány významné zdroje. Z těchto důvodů je stále důležitější, aby byla jasná role těchto veřejných subjektů i mechanismus k zajištění jejich odpovědnosti.

Důležitost agentur ve správním rámci EU vyžaduje, aby instituce EU jednotně chápaly jejich účel a roli. V současnosti tato shoda chybí. Zřizování agentur jednotlivě – na základě návrhu Komise, ale rozhodnutím Evropského parlamentu a/nebo Rady ministrů – není doprovázeno celkovou vizí postavení agentur v Unii. Kvůli chybějící celkové vizi je pro agentury celkově těžší efektivně pracovat a plnit zadané úkoly ve vztahu k EU.

Komise má zato, že nastal čas k opětovnému zahájení diskuse o úloze agentur a jejich místu v řízení EU. Konsistentní politické řízení přístupu k agenturám by podpořilo transparentnost a efektivitu důležité součásti institucionálního mechanismu EU.

*****

Existují dva typy agentur, z nichž každý se vyznačuje různými vlastnostmi a řeší různé druhy problémů. „Regulační“ neboli „tradiční“ agentury mají řadu konkrétních úkolů, které vycházejí z jejich vlastního právního základu, a jsou v každém jednotlivém případě odlišné¹. Výkonné agentury jsou zřizovány nařízením Rady přijatým v roce 2002 a jejich úkol je definován mnohem úžeji – pomáhat při správě programů Společenství².

---

¹ V současnosti existuje 29 agentur tohoto druhu, zpracovávají se návrhy dvou dalších – viz příloha.

² Viz příloha.

Tyto dva druhy agentur se velmi liší. Jejich úlohy jsou různé z hlediska úkolů, které jim byly svěřeny, jejich nezávislosti a řízení. Skutečnost, že regulační agentury jsou rozmístěny v různých zemích EU, zatímco výkonné agentury sídlí v Bruselu nebo Lucemburku, je sama o sobě nejvýraznějším symbolem jejich naprosto odlišného vztahu ke Komisi. Není proto překvapením, že oba druhy agentur vyvolávají odlišné otázky a vyžadují různý přístup.

Toto sdělení se zaměřuje na *regulační agentury*, a to vzhledem k potřebě upřesnit jejich úlohu a nalézt společný přístup.

Místo *výkonných agentur* v institucionálním rámci Unie, řízené jediným právním základem, je mnohem jasnější³. Nedávno bylo dosaženo dohody o organizaci práce při řízení výkonných agentur s Rozpočtovým výborem Evropského parlamentu⁴. Úkoly těchto agentur se musí vztahovat ke správě programů Společenství, agentury jsou zřizovány na dobu určitou a vždy umístěny poblíž sídla Komise. Povinnosti Komise, pokud jde o výkonné agentury, jsou jasně dány: Komise je vytváří, průběžně kontroluje jejich činnost a jmenuje vedoucí zaměstnance. Jejich roční zprávy o činnosti jsou přikládány ke zprávě jejich mateřského generální ředitelství. Typové nařízení financování výkonných agentur přijaté Komisí, kterým se řídí sestavování a provádění rozpočtu, platí pro všechny výkonné agentury.

Na celkové posouzení úspěšnosti výkonných agentur je příliš brzy. Byly vytvořeny před nedávnem a úplné hodnocení jejich výkonu musí být teprve provedeno⁵. Z nedávného přezkumu zdrojů provedeného Komisí zároveň vyplývá, že neexistuje zjevná potřeba zakládat nové výkonné agentury⁶. Pokud by se tato potřeba objevila, Komise začne nejprve zkoumat možnost rozšířit působnost některé stávající výkonné agentury tak, aby nový program pokryla. Za současných okolností je nepravděpodobné, že by v období platnosti současného finančního rámce, do roku 2013, bylo třeba nových výkonných agentur.

Odpovědnost EU za stimulaci výzkumu a hospodářského rozvoje vedla kromě zakládání agentur i k zakládání zvláštních *partnerských subjektů*. Je zřejmé, že veřejný sektor musí za účelem dosažení některých cílů spolupracovat se sektorem soukromým, jemuž poskytuje finanční prostředky a na nějž dohlíží, zároveň se však nevměšuje do strategických rozhodnutí o směřování tohoto sektoru. Výsledkem této spolupráce jsou inovační subjekty, např. společné podniky jako ITER pro jadernou syntézu a SESAR pro řízení letového provozu, společné technologické iniciativy, jež jsou součástí sedmého rámcového programu, a Evropský inovační a technologický institut.

Dohody o finančním a správním řízení těchto subjektů se řídí zvláštními pravidly podle finančního nařízení; z hlediska provádění rozpočtu spadají tyto subjekty přímo pod orgán udělující absolutorium. Smysl jejich existence spočívá především ve skutečnosti, že pracují jinak než běžný „veřejnoprávní“ subjekt: ačkoli jsou financovány z veřejných prostředků, měly by rozhodovat prizmatem komerčního zájmu nebo odborných znalostí. Nejsou proto agenturami a toto sdělení se jimi nezabývá.

---

³ Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. L 11, 16.1.2003).

⁴ Dopis ze dne 16. října 2007, který zaslala členka Komise Dalia Grybauskaitė předsedovi Rozpočtového výboru Raimerovi Böge, DGE/ef (2007)585.

⁵ V roce 2006 však byla kladně ohodnocena práce Výkonné agentury pro inteligentní energii.

⁶ SEK(2007) 530 „Plánování a optimalizace lidských zdrojů Komise s ohledem na priority EU“.

2. REGULAČNÍ AGENTURY DNES

Všechny regulační agentury mají své vlastní základní odvětvové právní předpisy, které byly často přijaty v postupu spolurozhodování⁷. Někdy se jim vzhledem k jejich dlouhodobé tradici říká též „tradiční“ agentury, a někdy „decentralizované“ agentury, protože jsou rozmístěny po celé Evropě. Jedná se o nezávislé organizace s vlastní právní subjektivitou. Většina z nich je financována z evropského rozpočtu⁸ a, v některých případech, prostřednictvím přímo vybíraných poplatků nebo plateb. Obecné finanční nařízení obsahuje některá základní pravidla týkající se plánu pracovních míst, uplatňování rámcového finančního nařízení na agentury, konsolidace účtů s účty Komise a absolutorium udělené Evropským parlamentem. Rámcové finanční nařízení dále stanoví společná pravidla pro sestavování a plnění jejich rozpočtu, včetně způsobu kontroly. Dvaceti agenturám financovaným z rozpočtu EU je absolutorium za plnění rozpočtu udělováno přímo Parlamentem. Pokud jde o lidské zdroje, zásady pro vytvoření personální politiky agentur jsou uvedeny ve služebním řádu. Cílem tohoto nařízení, které požaduje, aby agentury přijaly obecná ustanovení pro provádění služebního řádu po dohodě s Komisí, je zajistit jednotnou personální politiku a zamezit zbytečným rozdílům v přístupu agentur, pokud jde o nábor zaměstnanců a kariérní postup. Pro vytváření a provoz regulačních agentur však obecná pravidla neexistují.

První regulační agentury CEDEFOP (pro odborné vzdělávání) a EUROFOUND (pro zlepšení životních a pracovních podmínek) byly zřízeny v roce 1975. Prohlubování vnitřního trhu během 90. let 20. století vedlo k vytvoření řady nových agentur, které se soustředily především na úkoly technické či vědecké povahy, jako je např. registrace odrůd rostlin a léků. Další úkoly vedly k vytvoření dalších agentur, a tak různé členské státy dostaly příležitost stát se sídlem různých agentur.

V současnosti existuje 29 regulačních agentur a navrhováno je vytvoření dvou dalších (viz příloha). Tři agentury se zabývají oblastí společné zahraniční a bezpečnostní politiky a tři agentury otázkami podle hlavy VI Smlouvy o EU o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech. Regulační agentury zaměstnávají asi 3800 osob a jejich roční rozpočet činí přibližně 1,1 miliardy EUR, včetně příspěvku Společenství ve výši kolem 559 milionů EUR⁹. Velikost agentur se značně liší, sahá od méně než 50 osob sledujících odrůdy rostlin až po více než 600 zaměstnanců agentury, která se zabývá ochrannými známkami.

Úloha regulačních agentur je značně různorodá. Některé mohou při uplatňování dohodnutých norem EU přijímat individuální rozhodnutí s přímým účinkem; jiné poskytují dodatečné odborné znalosti, na jejichž základě Komise pak může vydat rozhodnutí a další se více soustředí na navazování kontaktů mezi vnitrostátními orgány.

---

⁷ Z počtu 23 agentur založených podle Smlouvy o ES má dvanáct z nich právní základ v článku 308 Smlouvy o ES, ostatní jsou vytvořeny na odvětvovém smluvním základě, přičemž základní akty osmi agentur byly přijaty v postupu spolurozhodování. Úplný seznam regulačních agentur viz příloha.

⁸ Agentury vytvořené v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky jsou financovány přímo členskými státy.

⁹ Údaje jen pro agentury vytvořené podle Smlouvy o ES a v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, kromě EUROPOLu, který na základě svého současného právního statusu financován členskými státy. Agentury vytvořené v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky jsou zcela kontrolovány Radou (jsou plně financovány členskými státy).

Agentury prokázaly svoji důležitost zejména v oblasti sdílených pravomocí, kde musí být provádění nových politik na úrovni Společenství doprovázeno úzkou spoluprací mezi členskými státy a EU. Zřizování agentur umožňuje sdílení pravomocí na úrovni EU, které by se mohlo setkat s odporem, pokud by tyto pravomoci spočívaly na institucích samotných.

V neposlední řadě hrály tyto agentury úlohu při pomoci některým třetím zemím více se obeznámit s *acquis* a osvědčenými postupy ES. Kandidátské země se podílejí na agenturách Společenství od roku 2000¹⁰, tato možnost byla dána i zemím západního Balkánu a partnerským zemím evropské politiky sousedství.

Autonomní pravomoci regulačních agentur v současném právním řádu Společenství jsou jasné a mají přísné hranice. Agenturám nemůže být udělena pravomoc přijímat obecná regulační opatření. Přijímají pouze individuální rozhodnutí v konkrétních oblastech vyžadujících specifické odborné znalosti za podmínek, jež jsou jasně a přesně stanoveny a bez skutečné pravomoci volného uvážení. Agenturám dále nemohou být svěřeny takové pravomoci, které by mohly ovlivnit povinnosti Smlouvou výslovně svěřené Komisi (např. jednat jako strážkyně práva Společenství).

Jedním z cílů agentur, které se podílejí na přípravě či přijímání rozhodnutí, je dále posílit věrohodnost a autoritu rozhodnutí tím, že pomohou prokázat, že se rozhodnutí zakládají na technickém a vědeckém základě. Z tohoto důvodu musí rozhodování agentur vycházet ze spolehlivých informací a odborných znalostí. Nezbytným požadavkem přitom je transparentnost a vědecká kompetence. Tento cíl též představuje výzvu, protože je nutné vyvážit tento odborný rozměr agentur s potřebou, aby všechny veřejné subjekty byly řádně odpovědné.

Regulační agentury jsou většinou řízeny správní radou zodpovědnou za zajištění toho, že agentura vykonává úkoly stanovené v jejím základním aktu, a mají ředitele jmenovaného za účelem zajištění provozu agentury. Správní rada obvykle jmenuje ředitele a má pravomoci v oblasti pracovního programu, rozpočtu a výroční zprávy agentury.

Pro velikost a složení správní rady platí různá pravidla, ačkoli je Komise obvykle zastoupena, je vždy v menšině a někdy ani nemá právo volit. Tato skutečnost vyvolává otázku, do jaké míry je Komise odpovědná za rozhodnutí přijatá agenturami. Otázka odpovědnosti je komplikována zapojením Komise do dalších aspektů práce agentur, které mohou zahrnovat vytvoření užšího seznamu kandidátů na místo ředitele agentury, konzultace o pracovních programech a provádění hodnocení. Kromě toho má interní auditor Komise ve vztahu k agenturám stejnou roli jako ve vztahu k útvarům Komise¹¹.

Potřeba stanovit jasné povinnosti při řízení činnosti agentur je jádrem diskuse o agenturách. Vystaly též otázky o konkrétních aspektech vztahu mezi ostatními institucemi a agenturami, včetně role Evropského parlamentu při jmenování ředitelů a úlohy a odpovědnosti členů správní rady jmenovaných, aby zastupovali určité zájmy.

---

¹⁰ Sdělení ze dne 20. prosince 1999, KOM(1999) 710.

¹¹ Ustanovení čl. 185 odst. 3 finančního nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002.

Regulační agentury významně přispěly k efektivnímu fungování EU. V mnoha případech vybudovaly vysoce respektované vědecké nebo technické *know-how*, a tak pomohly institucím efektivně rozhodovat. V jiných případech ukázaly svoji kapacitu analyzovat a stimulovat veřejnou diskusi jak na evropské, tak na mezinárodní úrovni. Díky jejich práci je Komise schopna se soustředit na klíčové úkoly.

3. SPOLEČNÝ RÁMEC PRO REGULAČNÍ AGENTURY

Protože počet i rozmanitost regulačních agentur roste, rozhodla Komise, že společný rámec by pomohl objasnit a sjednotit jejich funkce a pracovní metody. V roce 2005 předložila návrh interinstitucionální dohody týkající se rámce pro evropské regulační agentury¹². Cílem bylo dohodnout se na podmínkách zřízení, provozu a kontroly regulačních agentur v rámci prvního pilíře. Přestože jsou tato základní pravidla zaměřena na nové agentury, mohla by sloužit též k posouzení, ať formálnímu či neformálnímu, práce stávajících agentur. Navzdory všeobecné podpoře ze strany Evropského parlamentu byla jednání o tomto návrhu dohody v roce 2006 naneštěstí pozastavena, protože Rada nebyla připravena se tomuto tématu věnovat a objevily se pochybnosti o využití interinstitucionální dohody jako nástroje.

Otázky, které interinstitucionální dohoda měla řešit, však zůstávají. V důsledku rozdílných úloh, struktury a profilu regulačních agentur je systém neprůhledný a vyvolává pochybnosti o jejich odpovědnosti a legitimitě. Rozličné úlohy agentur živí obavy, že by se jejich činnost mohla vměšovat i do oblastí, které přísluší subjektům tvořícím politiku EU. Odpovědnost dalších institucí vůči agenturám a zejména vůči Komisi trpí tím, že není vymezen jasný rámec a stanoveny povinnosti.

3.1. Otázky, na které by se měl společný přístup zaměřit

Komise se domnívá, že pro řízení regulačních agentur by měl existovat společný rámec, ať už v jakékoli podobě. Mezi agenturami vždy budou rozdíly: jejich různé funkce, způsoby práce a velikost se nevyvinuly náhodou, ale představují pokus o stanovení co nejlepšího způsobu, jak umožnit každé agentuře účinně vykonávat své povinnosti. Musí být nalezena rovnováha mezi potřebou nalézt dostatečně sjednocený přístup, který by agenturám zajistil soudržné místo v evropské správě, a potřebou respektovat specifika každé agentury. Jako veřejné subjekty EU musí mít všechny agentury správnou organizaci zajišťující dodržování základních zásad odpovědnosti a řádného finančního řízení. Agentury se stále řídí finančním nařízením a služebním řádem, jejich malá velikost v porovnání s institucemi EU by však zřejmě ospravedlňovala vhodné úpravy.

Základními stavebními kameny společného přístupu k agenturám by měly být následující oblasti:

- *Úkoly regulačních agentur*

Nynější různorodost úloh agentur ukazuje, že nikdy nebude existovat jediný model pro to, co by agentura měla dělat. Agentury lze však rozdělit do různých kategorií. Přesné vysvětlení těchto různých druhů fungování by umožnilo lépe objasnit jejich úlohu a porozumět jí.

---

¹² KOM(2005) 59, 25.2.2005.

Různé druhy regulačních agentur

Agentury lze klasifikovat různými způsoby. Jedním užitečným způsobem je prozkoumat klíčové funkce, které vykonávají. I když agentury často vykonávají řadu různých úloh, z analýzy těžiště činnosti agentur je možno vymezit následující kategorie¹³:

- agentury přijímající samostatná rozhodnutí právně závazná vůči třetím stranám: CVPO, OHIM, EASA¹⁴ a ECHA¹⁵
- agentury poskytující přímou pomoc Komisi a případně členským státům ve formě technických a vědeckých posudků a/nebo zpráv o inspekci: EMSA¹⁶, EFSA, ERA a EMEA
- agentury zodpovědné za provozní činnosti: EAR, GSA, CFCA, FRONTEX, EUROJUST, EUROPOL a CEPOL
- agentury zodpovědné za shromažďování, analýzu a předávání objektivních, spolehlivých a srozumitelných informací a za navazování kontaktů: CEDEFOP, EUROFOUND, EEA, ETF, EMCCDA, EU-OSHA, ENISA, ECDC, FRA a Evropský institut pro rovnost žen a mužů
- služby dalším agenturám a orgánům: CDT

• *Struktura a fungování agentur*

Sjednocenější přístup k řízení agentur by umožnil uplatňování některých standardních pravidel na správní radu, ředitele, na plánování práce agentury a na podávání zpráv o její práci. Také by pomohl při objasnění jejich vztahu s institucemi EU a s členskými státy.

• *Odpovědnost a vztah regulačních agentur s dalšími institucemi*

Stávající mechanismy zajišťující odpovědnost regulačních agentur by měly být jasné jak agenturám, tak institucím. Měly by obsahovat požadavky na podávání zpráv a na audit, vztahy se zúčastněnými stranami a odpovědi na parlamentní otázky. Vedení agentur musí též dodržovat základní zásady dobré správy s cílem zmírnit možná rizika. Rovněž by měla být vypracována jednotná pravidla pro hodnocení agentur.

Především míra odpovědnosti Komise nemůže být větší, než je míra jejího vlivu na činnost agentur. Komise bude zároveň zkoumat svou vnitřní organizaci, aby zajistila, že vazba s agenturami a úloha jejich vlastních útvarů stojí na dobrém základě. Dále byly vneseny otázky týkající se vztahu mezi agenturami a Evropským parlamentem a Radou, kromě úlohy těchto institucí při jednáních o právním základu agentur, a také při rozpočtovém procesu. Jedná se například o účast Evropského parlamentu na jmenování členů správní rady a ředitele.

¹³ Agentury vytvořené v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky nejsou zahrnuty.

¹⁴ EASA také poskytuje přímou pomoc Komisi a případně členským státům ve formě technických a vědeckých posudků a/nebo zpráv o inspekci.

¹⁵ ECHA také poskytuje pomoc Komisi a případně členským státům ve formě technických a vědeckých posudků a/nebo stanovisek.

¹⁶ V pravomoci agentury EMSA jsou také důležité operační činnosti (zejména činnosti v oblasti předcházení znečišťování moří).

- *Lepší právní úprava a práce agentur*
Vzhledem k tomu, že agentury jsou součástí správních struktur Unie, je důležité, aby uplatňovaly moderní zásady lepší právní úpravy. To znamená soustředit se na svou hlavní činnost; uvědomovat si potřebu řádně konzultovat se zúčastněnými stranami a poskytovat jim zpětnou vazbu a organizovat svou činnost tak, aby byla zajištěna transparentnost a aby jejich výkon mohly účinně sledovat orgány EU i zúčastněné strany.
- *Proces zřizování regulačních agentur a ukončení jejich činnosti*
Bylo by užitečné stanovit proces pro zřizování agentur, do něž by měla být zahrnuta potřeba provést posouzení dopadu před předložením návrhu Komise a objasnění role hostitelské země, včetně povinnosti hostitelské země poskytnout příslušná vzdělávací zařízení pro děti zaměstnanců¹⁷. Mohla by též být stanovena kritéria pro posouzení, kdy agentura splnila svůj účel a může být rozpuštěna.
- *Komunikační strategie*
Základní pravidla komunikační strategie pro agentury by pomohla zlepšit povědomí veřejnosti o úloze agentur a zajistila by soudržnost komunikační politiky agentur s celkovým přístupem Unie.

3.2. Pokrok na cestě ke společnému rámci

Navrhovaná interinstitucionální dohoda nedosáhla žádného pokroku. Komise má proto v úmyslu návrh této interinstitucionální dohody stáhnout a nahradit ho výzvou k interinstitucionální diskusi, z níž by vyplynul společný přístup.

- Následujícím krokem pro dosažení tohoto cíle by mělo být fórum, na němž všechny tři instituce mohou provést společné politické hodnocení zkušenosti s agenturami a jejich postavení v Unii. Byla by to příležitost dobrat se společného porozumění o podobě regulačních agentur a jasně stanovit povinnosti každé instituce ve vztahu k agenturám. Komise proto navrhuje, aby byla za tímto účelem zřízena interinstitucionální pracovní skupina. Prvním stavebním kamenem tohoto dialogu by byly dostupné studie a zprávy o agenturách, jako jsou zprávy, které Komise již poskytla Evropskému parlamentu v rámci rozpočtového procesu pro rok 2008¹⁸, a zprávy Evropského účetního dvora.
- Je-li na počátku opravdový interinstitucionální dialog o vizi pro regulační agentury, pak by přirozeně měl následovat nějaký nástroj, který by závěry tohoto dialogu zpracoval a zprůhlednil. Komise je otevřena dalším variantám kromě interinstitucionální dohody, ať už právně závazným, či nikoli. Hlavním cílem by měla být politická dohoda – vzhledem k různorodé povaze regulačních agentur by nebylo vhodné snažit se okopírovat právní rámec výkonných agentur. Komise se bude mezitím dále řídit myšlenkami a hlavními zásadami uvedenými v návrhu interinstitucionální dohody jako výchozím bodem svého vlastního přístupu k agenturám.

¹⁷ Tento požadavek je již zakotven v článku 47 interinstitucionální dohody o rozpočtové kázní a v člancích 27 až 30 interinstitucionální dohody o zlepšení právní úpravy.

¹⁸ Tyto zprávy jsou dvě: (i) shrnutí provedených hodnocení agentur a (ii) současný stav a plánování hodnocení agentur.

- Zároveň má Komise v úmyslu zahájit důkladné hodnocení regulačních agentur. Toto hodnocení přispěje k probíhající diskusi o budoucnosti systému agentur Společenství posouzením všech agentur na horizontálním základě¹⁹. Nové hodnocení umožní všem evropským institucím posoudit skutečné důsledky zřizování a provozu agentur v Unii. Komise má v úmyslu předložit zprávu o výsledcích tohoto hodnocení do roku 2009–2010.
- Aby toto hodnocení mohlo probíhat ve stabilních podmínkách, rozhodla se Komise až do skončení hodnocení nepředkládat návrhy pro nové regulační agentury. Vytváření agentur, o nichž se interinstitucionální diskuse již vede, bude probíhat podle plánu, to se týká i stávajících návrhů v oblasti energetiky a telekomunikací i plánovaných agentur v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí²⁰. Budou pokračovat i změny v působnosti stávajících agentur. Tento závazek by měl s ohledem na výsledky hodnocení umožnit institucím celkové posouzení důsledků a dopadů zřizování a fungování regulačních agentur na Unii. Výsledkem hodnocení by v budoucnosti měl být soudržný přístup k agenturám.
- Dohodnutý přístup by měl platit pro všechny agentury, přičemž by měl zohledňovat jejich specifika. Také může vyžadovat změny základních aktů, jimiž se stávající regulační agentury řídí, z důvodu jejich souladu s novým přístupem.

4. ZÁVĚR

Komise věří, že agentury mohou přinést do správních struktur Unie skutečnou přidanou hodnotu. V současnosti však není tento potenciál v důsledku chybějící společné vize o úloze a funkcích regulačních agentur řádně rozvíjen.

Komise proto vyzývá Evropský parlament a Radu ministrů, aby se zúčastnily dialogu o místu agentur v systému správy EU. Interinstitucionální pracovní skupina by umožnila stanovit základní pravidla platná pro všechny agentury a přitom zohlednit hlavní problémy, s nimiž se potýkají. Zároveň Komise zamýšlí:

- stáhnout svůj návrh interinstitucionální dohody;
- provést horizontální hodnocení regulačních agentur do konce roku 2009 a co nejdříve o něm Evropskému parlamentu a Radě podat zprávu;
- nepředkládat návrhy na zřízení nových regulačních agentur do doby, než bude hodnocení dokončeno (do konce roku 2009);
- přezkoumat vlastní vnitřní systémy Komise týkající se jejího vztahu s agenturami, jakož i metodiku pro posuzování dopadu platnou pro agentury.

Efektivní poskytování služeb agenturami může být důležitým příspěvkem k provádění politik EU. Komise má za to, že všechny tři instituce by se měly shodnout na společné práci, jež by vedla k vytvoření jasné a koherentní představy o tom, jakou roli by v budoucnu měly hrát agentury ve správě Unie.

¹⁹ Komise již provedla méně rozsáhlé horizontální studie systému agentur, tj. metastudii decentralizovaných agentur z roku 2003 a jednu právě probíhající studii. Obě studie vycházejí z hodnotících zpráv o decentralizovaných agenturách.

²⁰ Jedná se o možný návrh agentury pro provozní řízení SIS II, VIS a EURODAC a pro vývoj a řízení dalších IT systémů velkého rozsahu a o možný návrh Evropského podpůrného úřadu pro azyl. Nyní probíhají posouzení dopadů a studie proveditelnosti.